Breznica, december 2013

PLAMENČEK

BREZNICE I

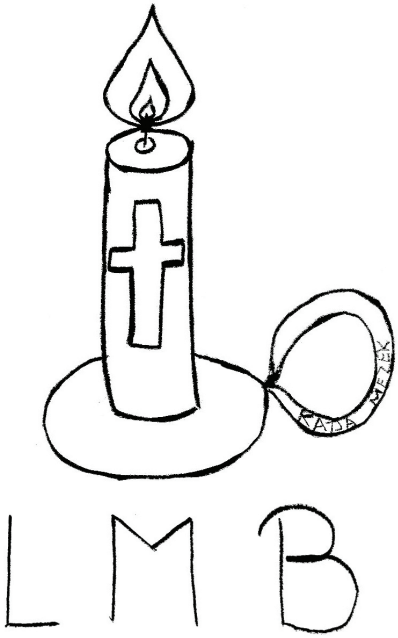

POD SVOBODNIM SONCEM

BOHKOV KOT: 4

Prižgimo plamen v srcih drugih.

PLAMENČEK PRIPOVEDUJE: 6

Po poti od prehodov do božiča.

PODVIGI: 20

Kaj vse se lahko naučite od svojih soskavtov? Vam uspe kak tak podvig, kot je njim?

MALO ZA ŠALO: 25

Kaj je vašim voditeljem in vam prineslo smeh na obraz tekom skavtskih dogodkov? Skupaj z nami se nasmejte.

KAJ STE REKLI: 26

Božič je...

ZA MALE SIVE CELICE: 27

Kaj vse veste o ustanovitelju skavtov in nadgradnja najbolj igrane igre voditeljev.

PREDSTAVLJAMO VAM: 32

Novega projektnega voditelja, Rušilnega volka

STRIP: 36

Prigode in dolgodivščine kravice Milke. Le kaj je ušpičila tokrat?

Skavti težimo k skromnosti in nematerialnosti. Toda v današnjem hitrem svetu so stvari in lastnina vse pomembnejša in nadzirajo veliko področij našega življenja. Kot voditeljica opažam, da smo tudi skavti velikokrat okuženi z virusom MOJE in bakterijo JAZ.

V tem božičnem času si vzemimo čas za svoje bližnje in se v miru posvetimo svoji veri. Odložimo vso materialno navlako, ki se nam je nabrala skozi leto in nas vleče stran od bistva božiča – rojstva Boga, ki se bo žrtvoval za nas. Prizadevajmo si in bodimo vedno kar najbolje pripravljeni služiti. Znebimo se vseh virusov MOJE in bakterij JAZ, pomagajmo bližnjemu in kot pravi skavti vsak dan naredimo vsaj eno dobro delo.

Mirne praznike in vse dobro v novem letu.

Sladkosneda lisica, glavna urednica Plamenčka

Plamenček je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.

Letnik 21, številka 1, december 2013

Glavni urednik:
Sladkosneda lisica;

Tehnična uredniki:
Ustvarjalno prikupna košuta, Flegmatična želva in Domiselni svizec;

Uredniki posameznih rubrik:
Zgovorna cvergla, Iskrena mravlja, Radovedna pižmovka, Prebrisano zabavna mravlja, Iznajdljiva mravlja, Vzdržljivi gams, Skrbna čebela, Živahna žolna, Kreativna kanja, Navdušena sova;

Uredniki za veje:
Marljiva žolna, Vzdržljivi gams, Razposejeni mrjasc, Zabavna vidra.

PRIŽGIMO PLAMEN V SRCIH DRUGIH

»Če si daleč od mene, če me gledaš z razdalje, zviška ali brezbrižno, mi ne moreš gledati v oči. Nočem, da se zapiraš vase, nočem, da si moj brezčutni opazovalec. Želim, da se mi približaš, me pogledaš, kajti samo tako me boš srečal in razumel.« (LMB poslanica, 2013)

Letošnje leto smo si brezniški skavti v namenih, ciljih in programu zadali, da bo plamen prišel do vsakogar, ki si bo le želel, da pride do njega. V glavnem smo se osredotočili na bolnike in ostarele. Tako bomo Luč miru iz Betlehema ponesli v okoliške dome za ostarele in ga prinesli starejšim in bolnim župljanom, ki drugače do njega ne bi mogli. Upamo, da jim bomo s tem polepšali delček dneva.

Pri tem pa ne smemo pozabiti, da ni samo plamen tisti, ki prinese srečo. Večji delež sreče prinašamo mi sami, zato se moramo še posebno med prazniki (pa tudi že med letom) spomniti tistih ljudi, ki jih že dolgo nismo videli ali tistih, ki so osamljeni in jim s tem našim obiskom, besedami, dejanji polepšamo dan ali pa mogoče celo cele praznike.

NALOGA ZATE:

Skupaj s starši prižgite še četrto svečo na adventnem venčku in zmolite za vse tiste, ki so pomoči potrebni. Nato plamen ponesite svojim sosedom in jim zaželite mirne in vesele praznike.

Flegmatična želva

PREHODI

Reber, 13. oktober 2013

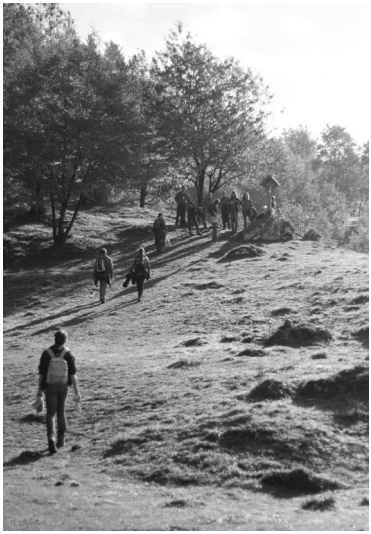

Z JAKCEM DO NESKONČNIH MEJ

Naši tekmovalci so se na letošnjem orientacijskem tekmovanju odrezali zelo dobro.

V kategoriji IV so naši fantje dosegli 3. mesto v skupnem seštevku in domov prinašajo pokal. Ekipo so sestavljali Matija Legat, David Brelih, Štefan Volk ter Urh Nagode. V kategoriji PP so se naši fantje prav tako odrezali zelo dobro in se uvrstili na 5. mesto. Ekipo so sestavljali Rok Lužnik, Gašper Anderle, Jakob Tavčar, Urban Žemlja ter Matic Lukan. V solo kategoriji pa je Gašper Stojc prav tako dosegel 5. mesto.

Vsem tekmovalcem čestitamo.

Vzdržljivi gams

Kaj pa je povedal o Jakcu eden izmed udeležencev?

"Letos sem se prvič udeležil Jakca. To smo bili: Štefan, Matija, Jaz in David. Bil sem nestrpen in komaj čakal da gremo na pot. Po testih, ki jih nismo znali najbolje smo odšli. Štartali smo 29. po vrsti. Pri prvi tčki smo dobili le 30 točk potem pa je šlo zmeraj bolje (60, 70, 100, 100,100, 100... točk). Hodili oz. malo tekli smo 5 ur. Na cilj smo prišli tretji ali drugi(ne spomnim se). Matija in Štefan sta odšla domov, zato je zgledalo malo smešno, ko sva po pokal prišla le jaz in David. Bili smo 3.!"

Iznajdljivi volk

NAŠE JESENOVANJE

V soboto zjutraj smo se zbrali na železniški postaji na Jesenicah in se odpeljali v Bohinjsko Bistrico. Tam smo se razdelili v skupine in se odpravili na pohod po naselju. Šli smo na Ajdovski gradec, v Marijino cerkev, Cecarijev park, na pokopališče Rebro in v Zoisov grad. Potem smo prispeli v župnišče, kjer smo imeli kosilo. Po kosilu smo se šli igre in spoznavali funkcije v vodu, potem pa so nas v njih razdelili. V vodih smo določili funkcije in odšli na večerjo. Po večerji je bil sprejem novincev v četo.

Naslednji dan smo zjutraj odšli k maši. Po maši pa smo imeli tekmovanje med vodi. Po tekmovanju smo pospravili in spakirali svoje stvari in se napotili na železniško postajo. Od dežja smo bili vsi mokri. Domov smo prišli obogateni še z eno novo prijetno dogodivščino.

Miroljubna Kanja

DA BI SLIŠALI, MORAMO POSLUŠATI

“Da bi slišali, moramo poslušati!”, je bilo geslo naše skupne stegovske maše, katero smo na Bregu skupaj ustvarjali v novembru.

Koliko so poslušali naši popotniki popotnice, so nam zaupali kar sami:

»V spominu mi je ostalo petje pod mostom, iskanje potnih znamenj, merjenje azimuta z vrha kozolca. Majhna cerkvica, polna brezniških skavtov, prepevanje ob kitarah in spoznanje, da pravzaprav veliko stvari slišimo, a mogoče premalokrat zares poslušamo in pustimo, da gredo stvari mimo, čeprav bi se lahko med preslišanimi besedami našlo kaj koristnega in zanimivega za nas. To je potrjevala ugotovitev, da se je le peščica spomnila evangelija prejšnje nedelje. Tudi jaz se ne spomnim več evangelija, ki sem ga poslušala v cerkvici na Bregu.«

»Ja, pri maši je gospod župnik bral nek odlomek iz Matejevega evangelija o uresničenju Elijeve prerokbe ali nekej takega. Ne vem točno, o čem govori ta evangelij, vem pa, da o enem čudovitem, izjemnem dogodku.«

»Pri maši se je govorilo o nekem skritem zakopanem pergamentu, katerega je neko ljudstvo z največjim spoštovanjem bralo potem, ko so se po 70 letih suženjstva vrnili v opustošeno vas.«

»V spominu mi je najbolj ostal pozdrav miru: “ Pridigam tvoje kraljestvo”.«

Koliko si si zapomnil ti?

Zabavna Vidra in Sladkosneda lisica

VOLČIČI NA SREČANJU

Volčiči se na srečanjih veselo igrajo in spoznavajo džunglo. Volčička eno od srečanj opisuje takole:

»Juhu!!! Spet sobota in srečanje volčičev. Ura je 10 in že smo zbrani. Slediti moramo rutkam, potem pa pri voditeljih opravljati naloge. Prva naloga je pri Akeli. Učimo se zaupanja, tako da se volčič postavi na sredo in pade z zaprtimi očmi, drugi pa ga ulovi. Ob koncu opravljene naloge dobimo del sestavljanke. Druga naloga je pri Baluju. Tam napišemo, kaj nam pomeni advent. Zame je advent velika stvar, saj takrat slavimo Jezusovo rojstvo. Smo že pri tretji nalogi. Bagira preizkuša naš sluh tako, da se volčič postavi na cesto, drug volčič pa mora čim tišje priti do njega. Nato volčič, ki stoji na cesti, pokaže iz katere strani se mu je približal drugi volčič. Četrta naloga nas vodi h Kači Kaji. Pri njej spletamo venčke.

Po lovu se zberemo in ogrejemo v skavtski sobi. Pogovorimo se in pokažemo dele sestavljanke. Mama Rakša je nekaj časa preživela v Afriki, Od tam nam je prinesla afriški sadež, ki smo ga poskusili. Imel je limonasto – jabolčni okus.

Tako smo preživeli eno čudovito skavtsko druženje. Se že veselim naslednjega!!!«

Alja Ažman

Kaj pa so ostali povedali o adventu?

Advent je pripravljanje na Jezusa. Pomeni mi molitev, upanje.
V adventu je božič.
Advent je priprava na rojstvo Jezusa.
Advent je čas, ko čakamo na Jezusovo rojstvo.
Zame je advent pomembna roža. Pomeni po moji misli značilno okrasitev.
Zame je advent sonce. Pomeni mi druženje z družino.
Zame advent pomeni posvečanje Bogu. Pomeni, da bo kmalu božič, zato ker bo božič.
Advent je štiri tedne pred božičem. Vsako nedeljo prižgemo eno svečo in smo zmeraj bližje Božiču.
Na adventnem venčku so odločilne sveče vijolične.
Adventni venček je okrogel.
Advent je zame lep čas. Meni je advent srečen in vesel čas.

Marljiva žolna

SREČANJE ČETE

V soboto 7. 12. 2013 smo imeli srečanje, kjer smo lahko opravili izpit iz oreintacije. Zbrali smo se ob 3. uri pred skavtsko sobo.Razdelili smo se v skupine in se odpravili do svoje točke. Jaz sem najprej šla do prve točke, kjer sem morala meriti azimute. Mislim, da mi je šlo kar vredu. Nato sem šla do naslednje točke, kjer smo morali hoditi po terenu in iskati točke, kjer so bili sponkači. Ko sem opravila to nalogo, sem šla vrisevati točke po Simonovih navodilih.

IN TAKO SE JE SREČANJE KONČALO!

Vztrajna sova

SREČANJA NOPP

Člani noviciata sami pripravljajo srečanja. Kaj so delali do sedaj vam bodo zaupali kar sami.

Fotoorientacija

V soboto 23.11. ob pol 5h smo se zbrali pred skavtsko sobo, kjer nas je čakala slika. Ugotoviti smo morali kaj je in se odpraviti do tja, kjer nas je čakala naslednja slika. Pot nas je vodila mimo najlepše hiše pod Stolom (Tavčarjevega dvorca), do sv. Lovrenca in nato v Ukanovo vako. Tam smo si kljub dežju zakurili (skavt ne pozna slabega vremena, le dobro in slabo opremo), in spekli hrenovke, ki so bile odlične. :)

Dobrovoljna pižmovka

Kdo pravi, da se skavti ne bi smeli zabavati?

Na enem od prejšnjih srečanj je bilo veliko govora o filmih. Vsi smo globoko v sebi želeli, da se enkrat skupaj odpravimo v kino. Organizatorja sva pomislila, zakaj ne bi kino prenesla v skavtsko sobo. To sva tudi storila.

Na zahodni steni je stalo veliko platno, kakršnega skavtska soba mislim, da še ni videla, luči viseče s stropa so dobile nov izgled, ki je bil bolj barvit kot kadarkoli prej, svečke vsepovsod, pa so poskrbele za pomirjajoče in dišeče okolje. In že je napočil trenutek, ko smo se vsi zbrali. S soorganizatorko Polono sva uspešno preprečevala vstop v skavtsko sobo, da bi bilo vse skupaj veliko presenečenje. A ker vedno vse ne more iti po načrtu, je Janja prišla na srečanje z napačne strani, in videla prav vsako malenkost, ki bi morala ostati skrita. Na srečo drugi niso nič posumili, ko je že skoraj izblebetala skrivnost. Po uvodu v

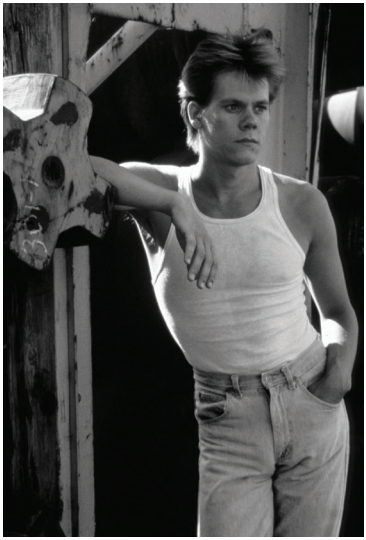

srečanje in molitvi, smo vsi skupaj vstopili v časovni stroj, ki nas je popeljal skoraj pol stoletja nazaj. Tam nas je pričakalo pravo vzdušje sedemdesetih. Skupaj smo si ogledali film Footloose, nad katerim smo bili vsi navdušeni. Dobre volje in v upanju, da si še kdaj pogledamo kakšen film smo odšli vsak svojo pot proti domu.

Domiselni svizec

ROLR*

...nas je obiskal na našem drugem SKVO-ju v tem skavtskem letu.

Prišli so skoraj nenapovedani - napovedali so se sicer že mesec dni prej, a potrdili so zadnji dan. Tako, da jih v bistvu smo/nismo pričakovali. Bili so trije: načelnik Leon, Mira in Špela; (sicer pa so v odboru še načelnica Anja, ter Rok in Marko).

Zanimalo jih je, kaj vse počnemo, kako nam gre, kaj nam ne gre, koliko hodimo na taborne šole

in na druga skavtska srečanja po Sloveniji, kaj bi predlagali... Ker smo imeli res veliko za povedati, so bili zelo navdušeni nad našim delom. Je pa res, da smo prvi steg, ki so ga obiskali. :) Podarili smo jim tudi naše znamke in zbornik.

Nekaj časa sta bila prisotna tudi dva šene-voditelja (ki sta na toplem čakala na mladinski verouk), ko pa sta odšla, se je načelnik pošalil, da sedaj pa lahko povemo vse kar nam leži na duši in iz torbe vzel tudi darilo - čokolado Milka. :P Brez skrbi, kaj posebej novega tako ali tako ne bi izvedela, tudi če bi ostala. :)

Srečanje je potekalo v sproščenem, živahnem vzdušju, kakršna so ponavadi naša SKVO srečanja. Na koncu smo se še slikali in regijsko vodstvo se je zahvalilo za pester večer poln dobre volje.

Skrbna čebela

*regijski odbor Ljubljanske regije

PA GREMO V NOVU MEJSTU!

Neki jesenski vikend (9. in 10. 11. 2013) je v Novem mestu potekal svet združenja.

Hm … verjetno se sprašujete, kaj to sploh je? Pa pojdimo lepo od začetka. Vsak steg ima dva predstavnika, delegata, ki ga zastopata v združenju. Svet združenja pa je organ, ki se sestane dvakrat na leto in odloča o novostih in aktualnih zadevah, ki se dogajajo znotraj našega združenja (lahko bi rekli, kot neke vrste parlament). No tako, v našem stegu ste na obljubah leta 2012 izvolili dva delegata in to sva Razposajeni mrjasc in Srečna kanja.

Tokrat sva s seboj vzela še Zabavno vidro in Vzdržljivega gamsa, ki sta naju podpirala in nama svetovala. Sestali smo se v soboto popoldne in naše srečanje začeli s kosilom, kot se za skavte spodobi :), saj prazna vreča ne stoji pokonci. Potem smo imeli popoldne delavnice in razne razgovore o delovanju našega združenja in o smernicah in vzgojnem namenu za naprej. Zvečer pa so nas novomeški voditelji, ki so bili tokratni gostitelji presenetili z zelo dobro večerjo in s še boljšim nadaljevanjem večera. V goste so povabili mladega poznavalca vin, ki nam je pripravil zelo prijetno in zanimivo degustacijo.

Zabavna vidra si je zapisala nekaj zanimivih informacij:
Sommelier – degustacija vin – enologija

- Vino je hrana (upravičena trošarine); def.: alkoholizirana pijača izključno iz žlahtne vinske trte Vitis vinifera (šmarnca ni vino…, bishé tudi ne).
- Barvo vinu da kožica grozdnih jagod, meso je vedno belo. Večina belih vin je narejena iz rdečega grozdja, samo da kožico takoj odstranijo.
- Rosé – proces maceracije (jagode so sprešane in kožice puščene na mesu jagod) 2 uri – rahlo rdečkasta barva).
- Rdeča vina – maceracija tudi do 6 mesecev.
- Peneče vino ≠ šampanjec (pokrajina champaigne) ≠ penina (radgonska).
- Dva postopka za pridelavo penečega vina (srebrna vs. zlata radgonska penina).
- Aperitiv – ne preveč sladek, ne preveč alkoholiziran, da zbudi tek in ne nasiti.
- Cviček – belo in rdeče vino pridelano posebej, potem zmešamo. alk. do 10% vol.
- Hrastovi sodi, dol. volumen (250L idealno – pravo razmerje površina (prehod kisika)/ prostornina); lahko tudi »rostfrei« sodi.
- Povohamo zamašek, če smrdi, vino zavržemo (neka neškodljiva bakterija).
- Suho – sladko vino, koliko je še sladkorja ostal oz. smo ga na koncu dodali? Od tega je odvisno ali vino suho ali pol suho

S tem pa našega večera še ni bilo konec. Nato smo se razdelili v skupine in pripravile razne dramske igre, ki so bile narejene le iz dveh zgodb pisatelja Janeza Trdine. Bile pa so postavljene v različna časovna obdobja iz zgodovine in izvedena v različnih žanrih. Tako smo imeli npr. zgodbo Ptica Zlatoper v srednjeveški operi ali pa kamenodobni akciji ipd.

Naslednji dan pa smo začeli s sveto mašo, nato pa nadaljevali z uradnim delom, zasedanjem sveta združenja. Udeležilo se ga je 114 delegatov, kar naj bi bilo največ do sedaj. Tako smo nedeljsko dopoldne razglabljali, komentirali… bilo je burno in včasih so že kar malo kresale iskre.

Vendar pa smo navsezadnje le vsi prijatelji in smo se dogovorili glede vsega in zaključili z zasedanjem. Preden smo odšli domov, so podelili še bronaste znake vsem, ki so voditelji že 5 let, srebrne vsem, ki so voditelji že 10 let in zlate tistim, ki so voditelji 15 let. Čestitke in zahvala vsem, ki se že dolgo trudijo in delajo dobro za družbo.

Preden smo odšli domov, smo se še malo podkrepili z golažem, ki pa je bil že rahlo »zažgan«, saj smo malce predolgo razglabljali. Kljub temu pa nam je odlično teknil in smo se nato siti in zadovoljni odpeljali proti domu.

Srečna kanja

Letos so tudi naši člani prejeli znake združenja za svoje dolgoletno delovanje. Bronast znak za 5-letno voditeljsko pot, sta prejela **Simon Gluhar** in **Anja Lužnik**. Srebrni znak za kar 10-letno voditeljsko pot, pa je prejela naša stegovodkinja **Barbara Polda**.

Vsem prejemnikom čestitamo in jim želimo še veliko skavtskih dogodivščin.

Papirna akcija

tudi spomladi bo,
zato le pridno
hranite papir.

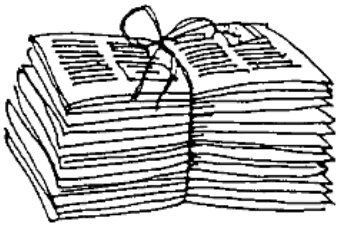

PRENOVA KUHINJE IN SPET POSPRAVLANJE SKAVTSKE SOBE

Voditelji smo si ponovno zadali neuresničljiv cilj – pospraviti skavtsko sobo in skladišče. Kot lahko vidite na fotografijah, smo cilj sicer dosegli, a le za kak teden. Vsi mi vemo kakšna je naša skavtska soba sedaj...

Zato se tukaj obračamo na vas s prošnjo, da vsi skrbite za našo skupno lastnino, saj bo le tako lahko uporabna in le tako bomo lahko izvajali kvaliteten program.

Zamenjali smo tudi del kuhinjskih omaric, pult in lijak. Tako je naša skavtska kuhinja dobila nov videz.

Česa smo se naučili:
Z razsajeno sekiro se ne da sekati.
Če si nekoliko motoriziran je lažje delati.
Voda ne teče gor.
Ne odpiraj vsega kar prineseš iz trgovine, mogoče ne boš potreboval.
Vse vrni tja, kjer si vzel.

Sladkosneda lisica

MOJE ŽIVLJENJE V AFRIKI :)

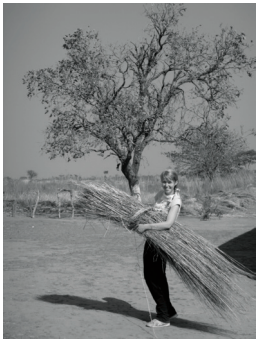

Trije meseci v Afriki so mi bili zame res zanimivi, nepozabni in včasih tudi zelo skavtski.

V bolnišnici je bilo delo vsak dan zelo pestro in raznoliko. Za komunikacijo z domačini smo uporabljali angleščino in spretnosti iz pantomime, ki je vedno nasmejala vse prisotne v prostoru.

V bolnišnico smo sprejemali paciente z drugačnimi poškodbami, kot smo jih bili navajeni iz Slovenije. Prihajali so ljudje zaradi hudega padca iz drevesa, ugriza kače ali pa hijene, zaradi opeklin in poškodb z nožem, mačeto, sekiro. Večkrat je bilo v bolnišnici težko delati, saj je bilo pomanjkanje materiala in zdravil res veliko. Domače medicinske sestre in zdravniki so nas naučili veliko novega, predvsem iznajdljivosti in improviziranja pri delu.

Ko smo prišli iz bolnišnice smo vedno imeli še kup hišnih opravil. Električni mrk je bil v misijonu zelo pogost in takrat smo nabrali drva, zakurili ogenj in začeli s kuhanjem. Zambijci trikrat dnevno na ognju kuhajo nšimo (koruzno moko na vodi-brez soli in brez sladkorja=brez okusa), kar nam ni ravno predstavljajo specialiteto. Zato smo si zvečer raje zamesili kruh in jedli nam bolj domače. Tudi voda nam ni bila naklonjena vsak dan, zato smo tiste dneve, ko je pritekla iz pipe nastavili vsa obstoječa vedra v hišici in si naredili veliko zalogo vode za umivanje, kuhanje, pomivanje in za WC. Naše tuširanje je bilo res čisto skavtsko, saj smo si

najprej segreli malo tople vode in se nato z džezvico za kavo »stuširali«.

Otroci so poskrbeli, da nam ni bilo v Afriki nikoli dolgčas, saj so nam bili ves čas za petami in so se želeli igrati, peti ali pa samo oditi na sprehod. Ljudje, ki smo jih spoznali v Afriki so bili res prijazni, odprti in nasmejani. Naučili so nas, da čas lahko poteka tudi bolj počasi in da ni potrebno, da vedno norimo in smo okupirani s tisočimi opravki. Pokazali pa so nam predvsem, da res ni veliko potrebno stvari za življenje in srečo.

Potrpežljiva kanja

POMARANČNA KRMILNICA

Si si vedno želel poskrbeti za ptice, pa nisi imel lesa, orodja ali volje za izdelavo lesene ptičje krmilnice? Ne potrebuješ je več. Pred vami so navodila, kako hitro in z malo pripomočkov naredite svoje mini pričje krmilnice.

Potrebujete:

- Pomarančo
- Semena
- Volno
- Zobotrebec
- Nož
- Desko

Pomarančo najprej prereži na polovico in izdolbi meso. Pri dolbenju si lahko pomagaš s čajno žličko.

Ko imaš polovico izdolbeno, z zobotrebcem naredi štiri luknjice vsaj 2 cm pod robom, skozi katere boš napeljal volno.

Potem si z zobotrebcom pomagaj vdeti volno v luknjice in jo napelji tako, da na sredini nastane križ.

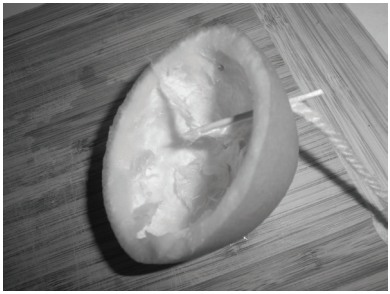

Konce volne nad pomarančo združi in zavozlaj.

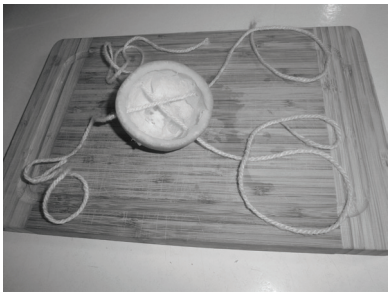

Vse kar ti še preostane je, da nasuješ semena in tako nastalo ptičjo krmilnico obesiš na drevo.

Namigi:

Namesto volne lahko uporabiš tudi vrvico, saj je močnejša.
Namesto pomaranče lahko uporabiš tudi papriko, jabolko...
Uporabi čim večjo pomarančo, saj boš tako lahko nasul več zrnja.
Pomagate si lahko tudi z ožemalnikom za pomaranče in iz nje najprej naredite sok in potem lupino uporabite kot krmilnico.
Krmilnico obesite na varno mesto, kjer bodo ptice varne pred mačkami.

Sladkosneda lisica

POSPRAVLJANJE ČLANOV

V poročilu o zborniku, za na občino je med drugim zapisano tudi nekaj o vsebini zbornika:

Npr.
... nismo pozabili tudi na naše skavtinje in skavte, ki smo jih v teh 20-ih letih pospravili na pot zakonskega življenja ter duhovniškega in redovniškega poklica....

USTRAHOVANI VODITELJ

Voditeljica članu NOPP- ja o neznanem dogodku: »Te bom zatožila tvojemu voditelju.«
Član NOPP-ja: »Ti kar, saj se nas tako ali tako boji.«

ČOKOLADA

Načelnik ROLJ: »Uh, sedaj pa lahko dam čokolado, ko je Stojc šel. Prej nisem upal, ker bi on vso pojedel.«

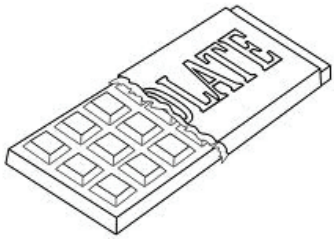

Na kaj najprej pomisliš, ko slišiš besedo božič? Zakaj?

Pomislim na veliko božično večerjo, ker vem da se bo »fejst« jedlo. – **Nabriti Bober**

Na malega Jezuščka. – **Simpatična pižmovka**

Na vero, Jezusa in Sveto pismo, pa tudi na Božička. ;D – **Nabriti orel**

Na skupno božično večerjo. Drugače smo vsi precej naokoli, tako da je to priložnost, ko lahko skupaj kaj dobrega pojemo. – **Flegmatična želva**

Jaslice. Ker ko se postavljajo jaslice, šele res veš, da bo kmalu božič. – **Domisleni svizec**

Topla peč, jaslice, sneg, pevske, :P ker tako pač je. :) – **Razposejeni mrjasc**

Najprej pomislim na lepo zasneženo pokrajino, lučke, topel dom in ljubezen. – **Požrtvovalna pižmovka**

Na prelepo smrekico z lučkami, delno prekrito z lepo belo snežno odejo. Rad imam lepe lučke in obilo snega. – **Ognjeviti svizec**

Jaslice, sneg in smrečica. Pač, tri najpogostejše zadeve, ki so se navezale na božič. – **Pametni volk**

Božična večerja :) – **Vzdržljivi gams**

Božično drevesce in jaslice, ker so center božica. – **Dobrovoljna pižmovka**

Na božične pesmi, ker mi petje pri polnočnici vedno pričara tisti pravo božično vzdušje. – **Preprosta žolna**

Zbrala in uredila: Srečna kanja

KOLIKO VEŠ O BADEN POWELLU - USTANOVITELJU SKAVTOV?

1. **Kdo od njegovih sorodnikov mu je največ časa namenil za odkrivanje narave, mu govoril o pustolovščinah, ki jih je doživel in ga spoznal z revnimi sloji prebivalstva?**

a) oče, ki je kmalu umrl in mati.
b) stari oče po mamičini strani - admiral angleške mornarice W. T. Smith.
c) njegovih 7 bratov in 2 sestri.

2. **Koliko je bil star, ko je napisal svoje zakone za takrat, ko bom velik?**

a) 3 leta, ko mu je umrl oče.
b) 8 let.
c) 18 ali malo manj, ko se je vpisal na vojaško akademijo, kamor je bil sprejet kot 2. najboljši od 717 vpisanih.

3. **Med služenjem v vojski je dobil nalogo urjenja oglednikov. Za to nalogo je bil resnično primeren, saj ....**

a) ...je znal dajati stroge ukaze, da so se ga vsi bali.
b)...jim je z suhoparnim drilom in samo teorijo skušal dati čimveč znanja.
c)...saj je dajal prednost njihovim izkušnjam - učenje z delom, jih skušal navdušiti, razložiti namen in smisel nalog. Dajal jim je tudi zgled, ko se je pritihotapil v sovražne tabore in tam

pustil rokavico, ki so jo potem našli točno tam, kjer je opisal.

4. **Pempreh je bil južnoafriški poglavar, ki je klal svoje ljudi, jih prodajal za sužnje in se upiral Angležem. Kasneje je postal eden prvih skavtskih voditeljev v Afriki. Kaj mislite, da je povzročilo to spremembo?**

a) Pempreh se je ustrašil Baden Powella, kajti klicali so ga Impeesa - volk, ki nikoli ne spi. V upanju, da bi ohranil svoje življenje je obljubil, da postane skavt.
b) Ko je Baden Powell ujel Pempreha, ga ni dal ubiti, ampak ga je izgnal. To je nanj naredilo tak vtis, da sta postala prijatelja in kasneje je postal tudi skavtski voditelj.
c) Iskanje je trajalo nekaj časa in med tem časom je Baden Powell izpopolnil svoje znanje lova, orientacije... to je tako navdušilo Pempreha, da je sklenil, da postane skavt.

5. **Preden se je Baden Powell lotil pisanja knjige za skavte, je sklenil dobiti še nekaj lastnih izkušenj z mladimi. Organiziral je prvi tabor.**

a) Na otoku Brownsea, kamor se je pripeljal z ladjo Arcadian, na kateri je spoznal tudi svojo ženo.
b) Na otoku Brownsea, kjer so taborili dečki skavti in skavtinje, katere so se organizirale same. Ime jim je dal vodnice (girl guides - kasneje so se združile v World Association of Girl Guides and Girl Scouts - Svetovno združenje vodnic in skavtinj, katerega član je tudi ZSKSS)
c) Na otoku Brownsea, kjer so 12 dni taborili dečki iz vseh družbenih slojev, razdeljeni v pet vodov. (15. 6. 1907 - začetek tabora je tudi začetek skavtske organizacije)

6. **V starosti je bil še vedno tako aktiven, kot v mladosti. Ob 80. rojstnem dnevu (3 leta pred smrtjo) so vprašali njegovo ženo, če še vedno spi zunaj. Pokazala jim je balkon na katerem je bila postelja in dejala samo, da mu pozimi včasih zmrzne brada.**

a) njegova žena je bila Olave st. Claire, ki jo je spoznal na ladji Arcadian, ko je odšel na "svetovno turnejo". Mlajša je bila 33 let in je imela rojstni dan na isti dan kot on - 22. 2. 1889 (ko praznujemo Dan spomina). Kasneje je postala svetovna načelnica skavtinj.
b) njegova žena je bila Agnes, ki mu je pomagala napisati knjigo Priročnik za vodnice
c) njegova žena je bila plemkinja, ki jo je dobil hkrati s plemiškim nazivom, ko mu je waleški princ podelil častni naziv Lord of Gilweel, po parku Gilweel, ki je bil podarjen skavtom.

7. **Kje in kdaj se je Bi Pi zadnjič pojavil v javnosti?**

_____

8. **Kam se je potem preselil s svojo ženo, kjer je tudi umrl?**

_____

Skrbna čebela

DŽUNGELSKI DIXIT – DRUGIČ

V prejšnji številki smo vam predstavili igro Džungelski dixit. Na naslednji strani najdete nadgradnjo, da boste lahko uporabljali še več domišlije.

Skrbna čebela

Pobarvaj!

RUŠILNEGA VOLKA

V tokratni številki Plamenčka vam predstavljamo novega programskega voditelja, Rušilnega volka. Kdaj je postal skavt? Kaj ga je najbolj navdušilo in še veliko več si lahko preberete v spodnjem intrevjuju.

1. Kdo te je navdušil, da si postal skavt?

Za skavte sem prvič slišal kakih 10, 11 let nazaj, ko mi je mami pripovedovala, da je slišala od znanke, kako dobro se imajo na skavtih in kako preživljajo prosti čas v naravi. Narava mi je bila sicer že od nekdaj zelo blizu, a priznam, da takrat večjega zanimanja skavti pri meni niso vzbudili. Minilo je leto, dve, ko so nas leta 2004 nekega četrtka zgodaj jeseni pri verouku slučajno obiskali trije fantje (Aleš Jekovec, Dane Lužnik in Domen Lukan) oblečeni v nekakšne uniforme, ki so še najbolj spominjale na obleke lokalnega komunalnega podjetja. S seboj so prinesli obilo albumov s slikami s skavtskih aktivnosti. Tudi tokrat priznam, bil sem impresiran nad skavtstvom, vendar namena, da bi se vpisal, nisem imel. Sošolec Jaka je kmalu čisto slučajno predlagal, da bi skupaj poskusili. To je bil ključen dogodek, ki je botroval k temu, da sem se prijavil k skavtom. »Zakaj pa ne!« Doma so bili seveda veseli in me pri tem takoj podprli. V nekaj dneh sem že dobil pošto, da sem vabljen na prehode in tako sem po čistem naključju vstopil v nov svet. Prav zanimivo, ko razmišljam, kako še tako majhne odločitve in dejanja lahko povsem spremenijo življenje, čeprav se v tistem trenutku sploh ne zavedaš…

2. Koliko let si že med nami - skavti?

Če bi skavtska izkaznica imela na zadnji strani nalepke kot recimo študentska ali planinska izkaznica za vsako leto članstva, potem bi jih

imel okroglih 10. Pri skavtih sem torej dobrih 9 let.

3. Kaj je tvoja najljubša hrana na skavtih?

Uf… Tole je pa težko vprašanje. Lažje bi bilo, česa ne maram oz. kaj mi ni najbolj všeč :). Vsak, ki me vsaj malo pozna, ve, da sem gurman – rad dobro jem in se vedno znova navdušujem nad novimi kulinaričnimi podvigi in eksperimentiram z okusi. Pri skavtih sem bil do hrane vedno kritičen v pozitivnem smislu, pa naj bo to sam izbor, priprava ali okus. Ker pa smo skavti delavni in varčni, si kakšnih prestižnih in sofisticiranih gastronomskih užitkov ne moremo privoščiti prav vsak dan, zato pa je toliko večji poudarek na sami pripravi. Velikokrat se ne zavedamo, vendar je tudi kuhanje pomembna in uporabna veščina, ki jo lahko učinkovito razvijamo pri skavtih, če smo le voljni. Gre za umetnost, ki zahteva ljubezen, predanost in tudi nekaj tveganja. Umetnost je zame pri skavtih predvsem to, kako z omejenimi sestavinami in pripomočki skuhaš okusen obrok, pa čeprav je potrebna improvizacija – na primer kako skuhati riž in testenine, da ne bodo prekuhani, kako narediti puding, da se ne bo prismodil, kako kako skuhati mlečen riž, da bo vsaj podoben mlečnem rižu ter kako z nekaj sestavinami popraviti preslan, pekoč ali zažgan okus, ko kuhaš za 30 lačnih ljudi. Eden težjih kuharskih podvigov pri skavtih je zame tudi peka hrenovk ovitih v twist, ki je hkrati moja najljubša skavtska jed, če že moram izbirati :). Najprej moraš narediti ravno pravšnji twist primerne konsistence, potem izbrati primerno »pekovsko palico« in hrenovko s twistom aplicirati nanjo, nato paziti, da ti vse skupaj ne zdrkne v ogenj in nazadnje da je hrenovka znotraj pečena, twist pa ne zažgan, a še vseeno hrustljav. V glavnem, cela znanost, čeprav izgleda čisto preprosto. Poleg tega, da pri pripravi omenjene jedi vedno znova odkriješ kaj novega, je ta jed zame kot neke vrste skavtski ritual. Po navadi gre za poseben dogodek, kjer se v naravi, velikokrat ko sonce že zaide, ob ognju zbere skupina skavtov. Vse skupaj deluje zelo čarobno!

4. Na raznih aktivnostih te velikokrat vidimo z fotoaparatom v roki, kdaj si se začel ukvarjati z fotografijo?

Res je. Fotografija in digitalna obdelava slik sta bili vedno moja strast. Že zelo zgodaj, preden sem šel v prvi razred, me je fasciniral

fotoaparat na film, s katerim sem na morju posnel prve slike. V osnovni šoli sem začel prebirati fotografsko literaturo in sodeloval na spletnih forumih ter tudi pristopil k fotografskemu krožku, kjer sem ne naučil marsikaj. Ko sem nabral pomembne izkušnje, sem v 7. razredu kupil malo boljši fotoaparat, ki mi uspešno služi še danes. Od takrat sem bil za fotografijo na raznih družinskih in šolskih dogodkih, pa tudi pri skavtih po navadi zadolžen jaz. Tudi na gimnaziji sem sodeloval v foto krožku vse do zadnjega letnika. Od takrat naprej pa je fotografske zagretosti precej manj, a še vedno rad vsake toliko časa pritisnem na sprožilec.

5. Kaj najprej pomisliš ko ti nekdo reče: ''ležati pod zvezdicam''?

A moram po pravici? :) No, prav. Ker sem po duši romantik najprej pomislim na opazovanje nočnega neba z nešteto utrinki z ljubljeno osebo, kot na primer v sceni iz filma A Walk to Remember. Seveda pa je z ležanjem pod zvezdami povezanih tudi veliko nepozabnih skavtskih spominov in doživetij – pripovedovanje zgodb, štetje utrinkov, poslušanje gozdnih živali, strah pred divjimi svinjami in medvedi, kraja zastave, skavtski potepi, …

6. Kako bi opredelil pravega skavta?

Na to vprašanje bi verjetno moral uradno odgovoriti, da pravi skavt živi po skavtskih zakonih, pomaga bližnjemu ter služi Bogu in domovini, če povzamem skavtsko obljubo. To je seveda povsem res, vendar bi obljubi na koncu dodal še pomemben dodatek, ki ga velikokrat pozabljamo. Skavtstvo je slog življenja, in ne le »delovni bonton« samo takrat, ko smo na skavtskih aktivnostih. Pravi skavt je po mojem mnenju tisti, ki čuti skavtski duh na vseh družbenih nivojih, pa naj bo to v šoli, službi, trgovini, na cesti, doma, …

7. Ali imaš še kakšen hobi izven skavtov, s čim se še rad ukvarjaš?
Kot omenjeno rad fotografiram in obdelujem slike v Photoshopu, rad kuham, potujem, poslušam glasbo, si ogledam dober film, skejtam, se družim s prijatelji, igram hokej, nogomet, košarko, rad pijem čaj, hodim v hribe, se učim latinsko in kitajsko, igram igre na računalniku (žal vedno manj), občasno igram ukulele ali kakšen drug inštrument, proučujem zdravljenje raka dojke v zvezi z receptorjem za eritropoetin. … Ukvarjam se tudi z geocachingom (geolovom) – poenostavljeno rečeno gre za lov na skrite zaklade s pomočjo GPS tehnologije.

Iskrena mravlja, Živahna žolna, Zgovorna cvergla

Kravica Mika
Božič
... IN ZATO PRAZNUJEMO BOŽIČ.
GOSPOD ŽUPNIK! VAS LAHKO NEKAJ VPRAŠAM?
SEVEDA, MILKA. KAR VPRAŠAJ!
RADA BI VEDELA, KAJ SMO SE DANES NAUČILI. KO PRIDEM DOMOV, ME MAMI VEDNO VPRAŠA TO, JAZ PA JI NE ZNAM ODGOVORITI.